

Роберт Фрост

Що сказали мої п'ять десятиків...

Я юний був, а вчителі — старі...

Як лід, вогню боявсь о тій порі.

І в муках, що з металів творять сплав,

Од стариків минуле пізнавав.

Тепер, старий, я вчусь у молодих,

Відлита маса прагне форм нових,

І, шви наклавши, знову йде в життя.

У молоді я вчуся майбуття.